

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **V. P.**, proti žalované: **Univerzita Karlova**, se sídlem Ovocný trh 3, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 6. 2020, č. j. 5 A 141/2014 - 118,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví označeného usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byl zamítnut jeho návrh na vyslovení neúčinnosti doručení rozsudku městského soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 5 A 141/2014 - 64. Současně s podanou kasační stížností podal stěžovatel návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[2] Dne 10. 8. 2020 obdržel Nejvyšší správní soud doplnění kasační stížnosti, ve kterém stěžovatel rozporoval věcné závěry městského soudu. Ve vztahu k přípustnosti kasační stížnosti uvedl, že „rozhodnutí o otázce neúčinnosti doručení není pouhé vedení řízení“ a odkázal na zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), dle kterého je odvolání proti tomuto typu rozhodnutí podle jeho názoru přípustné.

[3] Nejvyšší správní soud se *a priori* zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti. Podle § 104 odst. 3 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), „[k]asační stížnost je dále nepřipustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.“

[4] V usnesení ze dne 25. 8. 2010, č. j. 3 Ans 13/2010 - 109, Nejvyšší správní soud uvedl: „usnesení o návrhu žalobce na prohlášení doručení rozhodnutí za neúčinné je nutno považovat pouze za rozhodnutí upravující vedení řízení. Takovými rozhodnutími jsou v zásadě usnesení vydávaná v průběhu řízení, nemající vliv na rozhodnutí ve věci samé. Nejvyšší správní soud má totiž za to, že při posouzení včasnosti kasační stížnosti podané proti rozhodnutí krajského soudu, jehož účinné doručení bylo návrhem účastníka zpochybněno, není vázán usnesením krajského soudu o tomto návrhu, a sám si posuzuje, kdy, případně zda vůbec bylo rozhodnutí krajského soudu doručeno. Usnesení krajského soudu o návrhu na prohlášení neúčinnosti doručení tudíž nemá vliv na rozhodnutí o kasační stížnosti, resp. na to, zda bude jako včasná projednána. Odnětí možnosti brojit proti tomuto usnesení kasační stížností tak účastníka řízení v jeho právech nikterak nezkracuje.“

[5] O skutečnosti, že proti usnesení o zamítnutí návrhu na prohlášení doručení rozhodnutí za neúčinné není kasační stížnost přípustná, byl stěžovatel městským soudem v napadeném usnesení řádně poučen. Pokud jde o stěžovatelův odkaz na o. s. ř., stěžovatel se mýlí, domnívá-li se, že odvolání je proti tomuto typu rozhodnutí podle o. s. ř. přípustné. Ustanovení § 202 odst. 1 písm. j) o. s. ř. výslovně stanoví, že „*odvolání není přípustné proti usnesení, jímž bylo rozhodnuto, že doručení je neúčinné (§ 50d).*“ Stěžovatel nadto nepředložil argumentaci, proč by se měl Nejvyšší správní soud od dříve vysloveného názoru ohledně nepřípustnosti kasační stížnosti odchýlit.

[6] Nejvyšší správní soud proto ze shora uvedených důvodů kasační stížnost stěžovatele odmítl jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 104 odst. 3 písm. b) a § 120 s. ř. s. S ohledem na tuto skutečnost již nerozhodoval o návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce.

[7] Pouze pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že zcela v intencích shora citované judikatury již dříve posoudil včasnost kasační stížnosti podané proti rozsudku městského soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 5 A 141/2014 – 64, jehož účinné doručení se nyní stěžovatel snažil zpochybnit, přičemž kasační stížnost odmítl jako opožděnou – viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2019, č. j. 7 As 106/2019 – 17.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 18. srpna 2020

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu